

Sygn. akt II C 1668/10

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2015 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny

Przewodniczący SSO Adam Kmiecik

Protokolant Monika Bartos

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2015 roku w Łodzi

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w Ł.

przeciwko W. K. (1)

o zapłatę

utrzymuje w mocy swój nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 30 grudnia 2008 roku wydany przez Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny sygn. akt II Nc 116/08 w stosunku do pozwanego W. K. (1).

Sygnatura akt II C 1668/10

UZASADNIENIE

W pozwie, który wpłynął do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w dniu 3 listopada 2008 r., powód - (...) S.A. w Ł. wniósł o zasądzenie od P. K. (1) i W. K. (1) solidarnie kwoty 200.224,88 zł wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych .

Uzasadniając podstawy faktyczne powództwa wskazano, że P. K. (1) sprzedawał w Biurze (...) w W. produkty objęte ofertą katalogową Biura . Wyniku przeprowadzonej kontroli ustalono, że P. K. (1) fałszował dokumenty dotyczące płatności, niszczył dowody KP i przywłaszczał sobie pobrane od klientów pieniądze. W dniu 9 marca 2007 r. pozwany zawarł z powodem porozumienie dotyczące spłaty powstałego zadłużenia. Jako zabezpieczenie spłaty P. K. (1) podpisał deklarację wekslową oraz weksel własny in blanco, przedstawiając jako poręczycieli W. K. (1) oraz B. K. (pozew k. 2-3)

Postanowieniem z dnia 5 listopada 2008 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Łodzi jako rzeczowo właściwemu (postanowienie k. 17) .

Sąd Okręgowy w Łodzi nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym w dniu 30 grudnia 2008 r, w sprawie o sygnaturze akt II Nc 116/08 orzekł, że P. K. (1) i W. K. (1) w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu powinni zapłacić solidarnie na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. kwotę 200.224,88 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 listopada 2008 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 9.720 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania albo wnieść w tym terminie zarzuty (nakaz zapłaty k. 24).

W dniu 2 lutego 2009 r. wpłynęły zarzuty pozwanego W. K. (1). Pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości , podnosząc zarzuty :

- wydania nakazu zapłaty w oparciu o weksel wypełniony niezgodnie z deklaracją wekslową z 9 marca 2007 r.;

- wypełnienia weksla w dniu 9 marca 2007 r. na kwotę objętą żądaniem pozwu przy powiadomieniu poręczyciela po dacie wystawienia weksla, tj. po dniu 14 marca 2007 r. ;

- braku skutecznego powiadomienia zgodnie z deklaracją wekslową wystawcy weksla – P. K. (1) oraz drugiego poręczyciela – B. K., która przed datą skutecznego powiadomienia zmarła w dniu 9 kwietnia 2008 r. ;

- wystawienia weksla w oparciu o powołanie się na fakty, które nie zostały uprawdopodobnione w toczącym się postępowaniu o popełnienie przestępstwa odnośnie osoby wystawcy weksla ;

- śmierci w dniu 9 kwietnia 2008 r. drugiego z poręczycieli – B. K. i wystawienia weksla również na zmarłą, przy niezakończonym postępowaniu o stwierdzenie nabycia spadku przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Woli ;

- brak podstaw faktycznych i prawnych do przypisywania pozwanym odpowiedzialności za niedobór u powoda i brak ustaleń co do powstania niedoboru;

- nierozpatrzenie przed wydaniem nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym zażalenia pozwanego W. K. (1) na postanowienia o przekazaniu sprawy do Sądu Okręgowego w Łodzi.

W konkluzji, pozwany W. K. (1) wniósł o uchylenie nakazu zapłaty z dnia 30 grudnia 2008 r. w całości , oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz W. K. (1) zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych

(zarzuty pozwanego W. K. (1) k. 34-35)

W piśmie procesowym z dnia 2 marca 2011 r. strona powodowa poparła powództwo (pismo k. 154-156) .

Postanowieniem wydanym w dniu 29 kwietnia 2011 r. Sąd :

- oddalił wniosek pozwanego W. K. (1) o przekazanie sprawy do Sądu Okręgowego w Warszawie ;

- oddalił wniosek pozwanego W. K. (1) o zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego zakończenia postępowania przygotowawczego prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową Warszawa Ochota - w sprawie 2 Ds. 247/08;

- oddalił wniosek pozwanego W. K. (1) o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty z 30 grudnia 2008 r. ;

- uchylił zarządzenie z 10 lutego 2009 r. o uznaniu za doręczoną P. K. (1) przesyłki zawierającej nakaz zapłaty z k. 33 akt ;

- ustanowił dla pozwanego P. K. (1), którego miejsce pobytu nie jest znane , kuratora procesowego .

(postanowienie k. 185).

Na mocy zarządzenia z dnia 23 września 2011 r. nakaz zapłaty stał się prawomocny w stosunku do pozwanego P. K. (2) (nakaz zapłaty k. 24).

Postanowieniem z dnia 19 października 2012 r. Sąd nadał nakazowi zapłaty z 30 grudnia 2008 r. wydanemu w sprawie II Nc 116/08 klauzulę wykonalności przeciwko dłużnikowi P. K. (1) (postanowienie k. 281) .

W piśmie procesowym z dnia 19 lipca 2013 r. pozwany P. K. (1) wniósł o uchylenie postanowienia o ustanowieniu kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu (wniosek k. 348)

W dniu 19 lipca 2013 r. wpłynęły zarzuty pozwanego P. K. (1) od nakazu zapłaty z 30 grudnia 2008 r. wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do ich złożenia (zarzuty pozwanego P. K. (1) k. 350–352).

Postanowieniem z dnia 21 maja 2014 r. Sąd zwrócił wniosek P. K. (1) o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów od ww. nakazu zapłaty i odrzucił złożone przez niego zarzuty. Pozwany P. K. (1) nie kwestionował tego rozstrzygnięcia zażaleniem (postanowienie z 21.05.2014 r. k. 373).

Postanowieniem z dnia 16 lipca 2015 r. Sąd oddalił wniosek P. K. (1) o uchylenie postanowienia o ustanowieniu kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu (k. 411).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód P. K. (1) był zatrudniony w pozwanej spółce. W biurze obsługi klientów na lotnisku O. w W. powód był odpowiedzialny za obsługę pasażerów, odprawę i sprzedaż usług turystycznych organizowanych przez powoda. W punkcie obowiązywała ewidencjonowana sprzedaż gotówkowa. Do obowiązków P. K. (2) należało m.in. odprowadzenie gotówki do banku. Podczas corocznej inwentaryzacji kasy, pod koniec 2006 roku został stwierdzony niedobór – niezgodność stanu kasy z raportem kasowym. Podczas kontroli porównano raport kasowy zawierający wszystkie operacje potwierdzające sprzedaż i dowody przyjęcia od klientów pieniędzy do kasy z ilością gotówki. Na dzień 30 grudnia 2006 roku w kasie brakowało 221.133,47 zł . P. K. (1), który złożył podpis pod raportem, przyznał, że przeznaczył firmowe pieniądze na własne potrzeby. Mężczyzna prosił aby nie odsuwać go od obowiązków i wyraził chęć spłaty przez dalszą współpracę. Powodowa spółka zgodziła się na polubowne załatwienie sprawy.

(zeznania świadka E. S. (1) k. 304 odw.-305 odw ., protokół inwentaryzacji kasy z 30.12.2006 r. k. 10)

W dniu 9 marca 2007 roku (...) S.A. w Ł. zawarli porozumienie dotyczące spłaty zadłużenia. Strony ustaliły, że kwota zadłużenia na dzień 28 lutego 2007 r. wynosi 215.922,21 zł . P. K. (1) zobowiązał się spłacić w ciągu 3 lat (marzec 2007-luty 2010) kwotę 150.000 zł. W przypadku terminowej spłaty powyższej kwoty i wedle ustalonego harmonogramu spłat, wierzyciel miał odstąpić od dochodzenia pozostałej kwoty, czyli 65.922.21 zł i zrezygnować z odsetek od kwoty 215.922,21 zł.

Wedle postanowień porozumienia, zabezpieczeniem spłaty była deklaracja wekslowa i weksel własny in blanco w zakresie sumy wekslowej i daty wystawienia z datą 9 marca 2007 r., na kwotę nie przekraczającą 240.000 zł oraz poręczenie udzielone przez dwie osoby.

Porozumienie zostało podpisane przez P. K. (1), wiceprezesa zarządu (...) S.A. R. T. oraz poręczycieli – rodziców P. W. K. i B. K..

(porozumienie dotyczące spłaty zadłużenia z dnia 9.03.2007 r. k. 139, zeznania świadka E. S. (1) k. 304 odw.-305 odw .)

P. K. (1) i poręczyciele : W. K. (1) i B. K. w dniu 9 marca 2007 r. podpisali deklarację wekslową do weksla własnego in blanco na zabezpieczenie terminowej wpłaty sumy wynikającej z niedoboru w kasie w Biurze (...) w W. , ul. (...) 1, (...)z siedzibą w Ł. przy ul. (...).

W przypadku niewywiązania się z obowiązku spłaty należności z porozumienia z 9 marca 2007 r. wystawca w deklaracji wekslowej upoważnił (...) S.A. do wypełnienia złożonego weksla na sumę odpowiadającą zadłużeniu nie wyższą niż 240.000 zł wraz z odsetkami oraz zaopatrzenie go datą płatności.

Zaznaczono w deklaracji, że o zamiarze wypełnienia weksla wraz z podaniem przyczyny , (...) S.A. w Ł. miała zawiadomić wystawcę listem poleconym na 14 dni przed datą wypełnienia weksla .

Jako miejsce płatności weksla wskazano (...) Bank (...) SA oddział w Ł. , ul. (...).

Pozwany W. K. (1) i B. K. jako poręczyciele wekslowi za wystawcę weksla P. K. (2) wyrazili zgodę na wypełnienie weksla in blanco przez (...) S.A. w Ł. w sposób określony przez wystawcę weksla w deklaracji wekslowej z dnia 9 marca 2007 .

(kserokopia deklaracji wekslowej i kserokopia weksla k. 137)

P. K. (1) do końca 2008 r. wykonywał czynności służbowe w biurze obsługi klienta na lotnisku O. i częściowo spłacił swoje zadłużenie , ale kontynuował także czerpanie korzyści majątkowych dla własnych celów .

(zeznania świadka E. S. (1) k. 304 odw.-305, analityka konta k. 149-150)

W dniu 18 stycznia 2008 r. (...) S.A. skierowała do Prokuratury Rejonowej (...) zawiadomienie o popełnieniu przez P. K. (1) na szkodę spółki przestępstw z art. 270 k.k. i art. 276 k.k. (zawiadomienie k. 159).

Na mocy postanowienia Prokuratora z dnia 31 października 2008 roku dochodzenie w sprawie 2 Ds. 247/08 zostało zawieszono ze względu na niemożność ustalenia miejsca pobytu P. K. (1) (postanowienie k. 161-162).

W piśmie z dnia 29 stycznia 2008 r. pełnomocnik (...) S.A. poinformował P. K. (1), że w związku z niewywiązaniem się z obowiązku spłaty należności wynikającej z porozumienia z 9 marca 2007 r. , w przypadku nieuregulowania należności odpowiadającej kwocie aktualnego zadłużenia w terminie 14 dni od otrzymania pisma, (...) S.A. wypełni weksel na kwotę odpowiadającą zadłużeniu (pismo z 29.01.2008 r. k. 135).

W dniu 7 marca 2008 roku (...) S.A. pełnomocnik (...) S.A. skierował do W. K. (1) pismo , w którym wezwał adresata jako poręczyciela wekslowego do zapłaty kwoty 200.224,88 zł (145.396,73 zł z tytułu nieuregulowanych płatności wynikających z porozumienia z 9.03.2007 r. oraz kwoty 54.828,15 zł z tytułu niedoboru w mieniu spółki powstałego z winy P. K. (1) po dacie sporządzenia porozumienia) z ustawowymi odsetkami za zwłokę , w nieprzekraczalnym terminie 7 dni od otrzymania pisma . Wskazano, że po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu (...) S.A. wypełni wystawiony przez P. K. (1) weksel własny in blanco na kwotę odpowiadając wysokości wskazanego zadłużenia oraz wystąpi na drogę postępowania sądowego, co spowoduje obciążenie dodatkowymi wysokimi kosztami postępowania sądowego, zastępstwa procesowego oraz ewentualnymi kosztami egzekucji komorniczej (pismo z 7.03.2008 r. k. 15).

Pisma o analogiczne treści w tej samej dacie zostały skierowane do P. K. (1) i B. K. (pisma k. 16, 136).

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty, W. K. (1) w piśmie z dnia 8 kwietnia 2008 roku wniósł o wykazanie się adwokata E. S. (2) odpisem pełnomocnictwa do reprezentowania (...) (pismo W. K. z 8.04.2008 r. k. 41)

W kolejnym piśmie , datowanym na dzień 9 czerwca 2008 r. W. K. (1) odmówił zapłaty kwoty 200.224,88 zł wobec braku podstaw faktycznych i prawnych do realizacji zobowiązania wekslowego (pismo W. K. z 9.06.2008 r. k. 42).

Weksel został wypełniony na kwotę 200.224,88 zł (dowód: kopia weksla k. 137)

W dniu 9 kwietnia 2008 roku zmarła B. K. (kserokopia odpisu skróconego aktu zgonu k. 38).

Spadek po B. K. na podstawie ustawy nabyła jej wnuczka M. K. z dobrodziejstwem inwentarza (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w W. z dnia 2 grudnia 2010 r. w sprawie I Ns 662/08).

Sąd I instancji dokonał ustaleń faktycznych na podstawie powołanych wyżej dowodów w postaci dokumentów oraz zeznań świadka E. S. (1) które uznał za w pełni wiarygodne.

Nie zasługują natomiast na wiarę twierdzenia W. K. (1), jakoby wezwanie do zapłaty i zawiadomienie powoda o zamiarze wypełnienia weksla otrzymał dopiero po roku od wypełnienia weksla. Wersji pozwanego przeczy treść załączonego do akt sprawy pisma W. K. (1) z dnia 8 kwietnia 2008 roku, w którym – nawiązując do pisma powoda z 7 marca 2008 r. – żąda wykazania pełnomocnictwa do reprezentowania (...). W piśmie zaś z 7 marca 2008 r. powód sformułował wyraźnie żądanie zapłaty kwoty 200.224,88 zł w terminie 7 dni i uzewnętrznił zamiar wypełnienia weksla w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu.

Sąd zważył, co następuje :

Zgodnie z treścią art. 485 § 2 k.p.c. powód może żądać wydania nakazu zapłaty przeciwko każdemu zobowiązanemu z weksla, należycie wypełnionego, którego prawidłowość i treść nie nasuwają wątpliwości. Po wniesieniu zarzutów, Sąd rozpoznaje sprawę w granicach powództwa i podniesionych zarzutów. Rodzaj i zakres zarzutów, jakie może podnieść pozwany, zależy od tego jaki dokument stanowi podstawę żądania pozwu nakazowego. Wierzyciel dochodzący roszczenia w pozwie nakazowym od dłużnika wekslowego, nie musi uzasadniać ani faktu powstania zobowiązania wekslowego, ani istnienia długu, ponieważ abstrakcyjność zobowiązania wekslowego sprawia, że sam fakt posiadania weksla dowodzi, że zawarta w nim wierzytelność istnieje. To bowiem zobowiązanego z weksla obarcza ciężar dowodu, że roszczenie posiadacza weksla w całości lub w części nie istnieje. Przedmiotem powództwa pozostaje nadal roszczenie wekslowe, sąd zaś bada i rozstrzyga, czy i w jakim zakresie podniesione przez dłużnika zarzuty czynią roszczenie wekslowe powoda bezzasadnym.

W przedmiotowej sprawie strona powodowa wniosła pozew o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym w oparciu o weksel, przeciwko pozwanemu P. K. (1) jako wystawcy, a przeciwko W. K. (1) jako poręczycielowi wekslowemu, który poręczył za wystawcę weksla. Weksel in blanco stanowił zabezpieczenie terminowej spłaty sumy wynikającej z niedoboru w kasie w Biurze (...) w W., ul. (...) 1, (...) S.A. w Ł. przez wystawcę weksla P. K. (1), który został uzupełniony i przedstawiony pozwanym do zapłaty.

W dniu 30 grudnia 2008 roku w sprawie II Nc 116/08 Sąd wydał nakaz zapłaty, którym uwzględnił żądanie pozwu w całości. Nakaz zapłaty w stosunku do P. K. (1) uprawomocnił się w dniu 23 września 2011 r. Postanowieniem z dnia 21 maja 2014 r. Sąd zwrócił wniosek P. K. (1) o przywrócenie terminu do wniesienia rzutów od ww. nakazu zapłaty i odrzucił złożone przez niego zarzuty (k. 373). Pozwany P. K. (1) nie zakwestionował tego rozstrzygnięcia zażaleniem.

Na skutek zarzutów od nakazu zapłaty wniesionych przez W. K. (1) Sąd przeprowadził rozprawę oraz dokonał ponownej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Zarzuty pozwanego W. K. (1) od nakazu zapłaty sprowadzają się do tego, że:

1. weksel in blanco został uzupełniony niezgodnie z porozumieniem wekslowym (deklaracją wekslową) z 9 marca 2007 r. ;
2. weksel został wypełniony w dniu 9 marca 2007 r. na kwotę objętą pozwem przy powiadomieniu wierzyciela po dacie wystawienia weksla, tj. po dniu 14 marca 2007 r.
3. powód nie powiadomił skutecznie wystawcy weksla P. K. (1) i drugiego poręczyciela – B. K. o zamiarze wypełnienia weksla ;
4. weksel in blanco został wystawiony również na B. K., która zmarła w dniu 9 kwietnia 2008 r. i przed zakończeniem postępowania o stwierdzenie nabycia spadku ;
5. weksel został wystawiony w oparciu o fakty, które nie zostały uprawdopodobnione toczącym się postępowaniem o popełnienie przestępstwa odnośnie wystawcy weksla;
6. brak jest podstaw faktycznych i prawnych do przypisywania pozwanym odpowiedzialności za niedobór u powoda i brak ustaleń co do powstania niedoboru;
7. nierozpatrzenie przed wydaniem nakazu zapłaty zażalenia pozwanego W. K. (1) na postanowienie o przekazaniu sprawy według właściwości do Sądu Okręgowego w Łodzi.

Przed rozpoznaniem tych zarzutów, na wstępie należy wskazać na istotę zobowiązania wekslowego oraz charakter weksla in blanco.

Weksel in blanco jest to dokument, który nie zawiera wszystkich ustawowych elementów treści weksla, składa się co najmniej z własnoręcznego podpisu wystawcy weksla, złożonego na przedniej stronie weksla w zamiarze

zaciągnięcia zobowiązania wekslowego. Uzupełnienie treści tego weksla następuje przez jego posiadacza w razie zaistnienia warunków określonych w porozumieniu stron będących podstawą wręczenia weksla in blanco. W praktyce porozumienie wekslowe przybiera zazwyczaj postać odrębnego dokumentu tzw. deklaracji wekslowej, w którym wystawca weksla upoważnia do uzupełnienia weksla w razie zaistnienia ustalonych okoliczności.

Na gruncie przedmiotowej sprawy odpowiedzialność pozwanego W. K. (1) wywodzi się z zobowiązania wekslowego – pozwany udzielił poręczenia za wystawcę weksla in blanco. Wskazać przy tym trzeba, że skoro źródłem powstania zobowiązania wekslowego osoby podpisanej na blankiecie jest umowa, to zobowiązanie i odpowiadające mu roszczenie powstaje jednak dopiero po uzupełnieniu blankietu przez uprawnioną osobę zgodnie z treścią otrzymanego upoważnienia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 1998 roku, III CKN 342/97, OSNC 1998/9/141 i z dnia 17 kwietnia 1999 roku, I CKN 51/98, OSNC 2000/2/27). To zaś oznacza, że pozwany stał się dłużnikiem wekslowym strony powodowej z momentem uzupełnienia weksla in blanco.

Poręczenie wekslowe zwane awalem polega na zabezpieczeniu zapłaty weksla co do całości lub części sumy wekslowej. Tym samym odnośnie roli i funkcji jakie pełni to zabezpieczenie brak jest jakichkolwiek odstępstw w porównaniu do zwykłego poręczenia. Stosownie do art. 32 prawa wekslowego zakres odpowiedzialności poręczyciela wekslowego kształtuje się tak samo, jak osoby za którą poręczył. Najistotniejsza jest jednak dalsza część przepisu, który wprost stanowi, że zobowiązanie poręczyciela jest ważne, chociażby nawet zobowiązanie, za które poręcza, było nieważne z jakiegokolwiek przyczyny z wyjątkiem wady formalnej. Powołana regulacja prawna oznacza, że poręczenie wekslowe ma całkowicie samodzielny byt prawny i zdecydowanie odrywa się od zobowiązania głównego. Przepisy o poręczeniu wekslowym dają więc wraz ogólnej tendencji w prawie wekslowym, gdzie dominuje surowość i abstrakcyjność.

Należy podnieść, że samo wypełnienie weksla mimo, że funkcjonalnie stanowi jednolitą czynność, to pod względem prawnym jest już o wiele bardziej skomplikowane. Wypełnienie weksla musi bowiem czynić zadość wymogom formalnym prawa wekslowego oraz merytorycznie musi odzwierciedlać należność wynikającą ze stosunku podstawowego. Dla rozstrzygnięcia sprawy niezbędne było, więc zbadanie, czy weksel własny czyni zadość wszystkim wymogom prawa wekslowego i czy może on być podstawą dochodzenia roszczeń.

Elementy, które powinien zawierać weksel własny wymienione są w art. 101 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 roku prawo wekslowe (Dz. U. nr 37 poz. 282). Zgodnie z tym przepisem weksel własny musi przede wszystkim zawierać: 1) nazwę „weksel”; 2) bezwarunkowe przyrzeczenie zapłacenia oznaczonej sumy pieniężnej; 3) oznaczenie terminu płatności; 4) oznaczenie miejsca płatności; 5) nazwisko osoby na której rzecz nabyć dokonana zapłata; 6) oznaczenie daty i miejsca wystawienia weksla; 7) podpis wystawcy weksla. Wystawca weksla własnego zobowiązuje się do sam do zapłaty, a więc występuje w charakterze dłużnika głównego, dlatego też jego odpowiedzialność jest taka sama, jak akceptanta weksla trasowanego (art. 104 prawa wekslowego). Zobowiązanie z weksla własnego podlega z pewnymi odmiennościami, takim samym regułom jak z weksla trasowanego i z mocy art. 103 prawa wekslowego stosuje się do weksla własnego przepisy o wekslu trasowanym.

W niniejszej sprawie Sąd uznał, że weksel własny wystawiony przez P. K. (1) i uzupełniony przez powoda spełnia wszystkie wymogi formalne, niezbędne dla swojej ważności.

Zgodnie z art. 32 prawa wekslowego poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo, jak ten, za kogo poręczył. Awalistom przysługują zatem takie same zarzuty w stosunku do pierwszego posiadacza weksla in blanco, jakie przysługiwałyby wystawcy tego weksla. Z prawidłowej wykładni art. 10 Prawa wekslowego (a contrario) wynika natomiast, że wystawca weksla in blanco może powoływać wobec posiadacza weksla własnego, który nie został puszczony w obieg, wszystkie zarzuty wynikające ze stosunku podstawowego. Poręczycielowi wekslowemu przysługuje zatem także prawo podnoszenia wszelkich zarzutów przeciwko powodowej spółce, również tych, które wynikają ze stosunku podstawowego. Z tego też względu dopuszczalnym jest podnoszenie przez awalistę zarzutu wypełnienia weksla niezgodnie z porozumieniem.

Przechodząc do merytorycznej oceny zarzutów pozwanego, Sąd I instancji wskazał, że żaden z nich nie okazał się skuteczny .

Pozwany W. K. (1) powoływał się na nieprawidłowe wystawienie weksła, wskazując że jego wypełnienie nastąpiło niezgodnie z deklaracją wekslową, choć w żadnym momencie procesu nie sprecyzował, na czym owa niezgodność miałaby polegać.

Powód został uprawniony do opatrzenia weksła datą wystawienia i datą płatności oraz do wpisania sumy wekslowej odpowiadającej zadłużeniu P. K. (1) i nie przekraczającej 240.000 zł wraz z odsetkami.

Uprawnienie do uzupełniania weksła in blanco powstało w związku z niewywiązaniem się przez P. K. (2) z warunków porozumienia zawartego z powodową spółką w dniu 9 marca 2015 r. , w którym uznał on dług w zakresie kwoty 215.922,21 zł i zobowiązał się do lutego 2010 r. spłacić kwotę 150.000 zł . P. K. (1) w okresie do końca 2008 roku spłacił zadłużenie jedynie częściowo i na dzień 30 czerwca 2008 r. pozostawał dług w kwocie 145.396,73 zł. Nie ulega wątpliwości , że tego warunku porozumienia z dnia 9 marca 2007 r. P. K. (1) nie dotrzymał , co zrodziło prawo do uzupełnienia weksła in blanco przez (...) S.A.

Data wystawienia weksła odpowiada dacie deklaracji wekslowej i porozumienia w przedmiocie spłaty zadłużenia , zaś nieuzupełnienie daty płatności nie oznacza nieważności weksła, lecz – zgodnie z art. 2 zdanie 2 prawa wekslowego – że weksel jest płatny za okazaniem.

Uzupełniona przez powoda suma wekslowa nie przekracza kwoty wskazanej w deklaracji wekslowej i odpowiada zadłużeniu P. K. (1) wynikającego z niedoboru w kasie biura obsługi klienta (...) S.A. na lotnisku O. - w wysokości aktualnej na dzień uzupełnienia weksła, co również jest zgodne z zapisami porozumienia wekslowego.

Powód – wbrew twierdzeniom pozwanego - wywiązał się także z wymogu zawiadomienia o wypełnieniu weksła, co zastrzeżono w treści deklaracji wekslowej. Wprawdzie brak jest dowodu doręczenia pozwanemu pisma z 7.03.2008 r. zawierającego to zawiadomienie, to jednak pozwany W. K. (1) sam przedstawił dowód na okoliczność jego otrzymania , składając pismo z 8 kwietnia 2008 r. , o czym była mowa we wcześniejszych rozważaniach. B. K. nie była stroną niniejszego procesu, zarzut odnoszący się do niezawiadomienia jej o zamiarze uzupełnienia weksła był irrelevantny dla rozstrzygnięcia o odpowiedzialności W. K. (1).

Na marginesie wskazać należy, że tego typu czynność ma w gruncie rzeczy charakter faktyczny, ponieważ nie traktuje o niej wyraźnie żaden przepis prawa wekslowego. Nawet brak stosownego uprzedniego zawiadomienia , nie stwarza podstawy do zakwestionowania ważności zobowiązania wekslowego wystawcy ani poręczyciela.

Bez wpływu na treść zobowiązania wekslowego pozwanego W. K. (1) ma śmierć drugiego z poręczycieli - B. K. , i to niezależnie od tego, kiedy ona nastąpiła i czy postępowanie spadkowe było zakończone w dacie uzupełnienia przez powoda weksła in blanco . Odpowiedzialność awalistów jest solidarna , to do wierzyciela należy nieograniczony wybór, do którego z nich wystąpi z żądaniem zaspokojenia roszczenia.

Treść deklaracji wekslowej jest wyraźna, weksel i poręczenie wekslowe nie zawierają uchybień formalnych. Powód w toku procesu udowodnił, że wypełnił weksel na kwotę odpowiadającą zadłużeniu P. K. (1) , co powoduje powstanie zobowiązania wekslowego zarówno po stronie wystawcy , jak i poręczyciela W. K. (1), zgodnie z art. 32 prawa wekslowego .

Zarzut opisany w punkcie 5 jest całkowicie bezpodstawny. Dla sądu orzekającego w sprawie cywilnej wiążące są tylko ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa (art. 11 k.p.c.) . Dopóki strona nie przedłoży takiego prejudykatu, sąd cywilny jest władny samodzielnie ustalać fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Jak już wyżej była o tym mowa, analizowany weksel własny in blanco został wypełniony przez powoda zgodnie z deklaracją wekslową, powstało zobowiązanie wekslowe P. K. (1), a skoro zobowiązanie za które poręczył wekslowo pozwany W. K. (1) istnieje, powstała również odpowiedzialność poręczyciela wekslowego W. K. (1).

O odsetkach ustawowych orzeczono na podstawie art. 481 k.c. i zasądzono je od daty wniesienia pozwu zgodnie z żądaniem.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 496 k.p.c. utrzymał w mocy nakaz zapłaty z dnia 30 grudnia 2008 roku wydany w sprawie II Nc 116/08 w stosunku do pozwanego W. K. (1).

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Powód wygrał sprawę w całości, wobec czego Sąd zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powodowa całość poniesionych przez niego kosztów procesu.

Na koszty procesu poniesione przez powoda złożyły się: opłata od pozwu – 2.503 zł, koszt zastępstwa procesowego przez adwokata – 7.200 zł (obliczony zgodnie z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 461) w zw. z art. 98 § 3 k.p.c.) i opłata od pełnomocnictwa – 17 zł.